

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

Warszawa, 22 lipca 2019 r.

DIH-1.709.52.2019.BP

DECYZJA DIH-1/50/2019

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1930, z późn. zm.), art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 poz. 178), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy B.M. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą (...) od decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie nr PO.105.C.34.2019.CP z dnia 26 kwietnia 2019 r. (nr akt sprawy: DO.8361.21.2019), którą na ww. przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 700 zł (słownie: siedemset złotych) z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z przepisów o uwidacznianiu cen, **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

Pismem z 28 stycznia 2019 r., na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2018 r. poz. 646, z późn. zm.), zwanej dalej „*Prawem przedsiębiorców*”, Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Warszawie, zwany dalej również „*Mazowieckim WIIH*”, zawiadomił przedsiębiorcę B. M. prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą (...), zwaną dalej również „*Stroną*”, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 178), zwanej dalej „*ustawą o informowaniu o cenach*”. Przedmiotowe pismo strona odebrała 29 stycznia 2019 r.

W toku kontroli przeprowadzonej w dniu 6, 15 lutego 2019 r. przez inspektorów reprezentujących Mazowieckiego WIIH, w lokalu gastronomicznym (...) mieszczącym się w (...), należącym do Strony, sprawdzono prawidłowość informowania o cenach 28 potraw oferowanych w cenniku (wymienionych w sentencji i uzasadnieniu skarżonej decyzji), stwierdzając brak określenia ilości potrawy lub wyrobu, do której odnosi się uwidoczniiona cena, co stanowiło naruszenie wymagań art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. poz. 2121), zwanego dalej „*rozporządzeniem w sprawie*

uwidaczniania cen”. Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 15 lutego 2019 r. (nr akt kontroli: DO.8361.21.2019).

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z 3 kwietnia 2019 r., Mazowiecki WIIH poinformował przedsiębiorcę B. M. prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą (...) o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia na tego przedsiębiorcę, na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, kary pieniężnej z tytułu naruszenia przepisów o uwidacznianiu cen. W piśmie tym, stosownie do wymogów art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1930, z późn. zm.), zwanej dalej „k.p.a.”, strona została pouczone również o przysługującym jej prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów w terminie 7 dni.

Strona skorzystała z ww. prawa przekazując pismo z 13 kwietnia 2019 r., w którym m.in. złożyła oświadczenie o wysokości przychodów i kosztów za rok 2018.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją nr PO.105.C.34.2019.CP z dnia 26 kwietnia 2019 r. (sygnatura: DO.8361.21.2019), Mazowiecki WIIH nałożył na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 700 zł (słownie: siedemset złotych), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, z tytułu naruszenia przepisów o uwidacznianiu cen. Decyzja została odebrana w dniu 30 kwietnia 2019 r.

Pismem z 13 maja 2019 r. (data wpływu do organu 13 maja 2019 r.), Strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o zaniechanie wymierzenia kary pieniężnej. Strona zarzuciła, że wymierzona kara jest wysoka i niesprawiedliwa. Jako uzasadnienie Strona podniosła, że różna jest waga kotletów przed i po usmażeniu, dlatego też informowanie klientów o wadze potraw jest trudne technicznie i „nieszczere”. Strona podniosła również, że menu umieszczone na ścianie lokalu zostało sporządzone przez poprzedniego właściciela, zaś Strona po nabyciu lokalu nie wprowadziła żadnych zmian. Strona podnosi również, że zastosowała się do zaleceń kontroli umieszczając w menu informacje o gramaturze porcji wołowiny, frytek i surówki. Strona złożyła również oświadczenie o wysokości przychodów i kosztów za rok 2018.

Pismem z 18 czerwca 2019 r., Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę B. M. prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą (...), że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 k.p.a., prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W myśl § 9 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, przedsiębiorca prowadzący działalność usługową w zakresie gastronomii lub hotelarstwa uwidacznia ceny oferowanych potraw, wyrobów, noclegów, wyżywienia i innych oferowanych usług

w cenniku. Zgodnie z § 9 ust. 2 w/w rozporządzenia, cennik, o którym mowa w ust. 1, zawiera także aktualne informacje umożliwiające konsumentom identyfikację ceny z potrawą lub wyrobem, w szczególności pełną nazwę potrawy lub wyrobu, pod którą jest on sprzedawany, oraz określenie ilości potrawy lub wyrobu, do których się odnosi.

Jak stanowi art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonał obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł. Ustalając wysokość kary pieniężnej, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w placówce handlowej, należącej do przedsiębiorcy B. M. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą (...), stwierdzono, że dla 28 oferowanych w cenniku potraw (wymienionych w sentencji i uzasadnieniu skarżonej decyzji) nie zawarto określenia ilości potrawy lub wyrobu, do której odnosi się uwidoczniiona cena.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Mazowiecki WIIH w drodze decyzji, wydanej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, nałożył karę pieniężną w wysokości 700 zł na ww. przedsiębiorcę, to jest na podmiot, który dopuścił się powyższego naruszenia.

Odnosząc się do podniesionych w odwołaniu argumentów, organ przede wszystkim zwraca uwagę, że w myśl przepisów rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cennik powinien zawierać m.in. określenie ilości potrawy do której cena się odnosi. Ewentualne rozbieżności w gramaturze potrawy przed i po jej przyrządzeniu, zdaniem organu, nie stanowią dostatecznego uzasadnienia dla odstąpienia przez Stronę od tego obowiązku. Warunkiem jest natomiast by cena oferowanych produktów była uwidoczniiona w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości, zgodnie z art. 4 ustawy o informowaniu o cenach. Cena uwidoczniiona powinna odnosić się do potrawy po jej przyrządzeniu, a nie przed przyrządzeniem.

Podobnie niezasadnym jest argument dotyczący umieszczenia menu przez poprzedniego właściciela. Należy przypomnieć, że zgodnie z przepisami ustawy o informowaniu o cenach obowiązki w zakresie informowania o cenach obciążają przedsiębiorcę. Tym samym, nie zasługuje na uwzględnienie wyjaśnienie Strony, że odpowiedzialność za stwierdzone uchybienie ponosi poprzedni właściciel. To na przedsiębiorcy, a więc podmiocie prowadzącym aktualnie działalność gospodarczą, spoczywa obowiązek uwidaczniania cen w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości, a więc również usunięcia ewentualnych uchybień powstałych w okresie poprzedzającym rozpoczęcie działalności gospodarczej. Zdaniem Prezesa UOKiK, wyjaśnienia Strony tylko potwierdzają, że takich uchybień nie usunęła (uczyniła to dopiero w trakcie kontroli), a więc naruszyła obowiązki nałożone na podstawie art. 4 ustawy o informowaniu o cenach.

Odnosząc się do argumentu zastosowania się przez Stronę do zaleceń kontroli, organ odwoławczy stoi na stanowisku, że ustawa o informowaniu o cenach nie przewiduje, by

zastosowanie się do zaleceń kontroli zwalniało stronę z odpowiedzialności za naruszenie obowiązku zawartego w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach. Okoliczność usunięcia stwierdzonych uchybień będzie miała znaczenia przy analizie przesłanki dotychczasowej działalności wskazanej w art. 6 ust. 3 ustawy o cenach, ale dopiero przy wymiarze kary za ewentualne późniejsze naruszenia.

Strona podniosła również zarzut nieuwzględnienia przez organ pierwszej instancji informacji o wysokości przychodu i dochodu za rok 2018. Strona twierdzi, że żądane przez ten organ informacje zostały przedstawione w piśmie z 13 kwietnia 2018 r., natomiast organ w uzasadnieniu decyzji stwierdził, że Strona takich informacji nie przedstawiła.

Odnosząc się do podniesionego zarzutu, należy tylko częściowo przyznać rację Stronie. Prezes UOKiK wskazuje, że stosownie do wymagań art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia następujące przesłanki: stopień naruszenia obowiązków, dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu (podkreślenie Prezesa UOKiK). Zgodnie z tym przepisem, wielkość dochodu przedsiębiorcy nie ma wpływu na wysokość kary pieniężnej, a zatem w niniejszej sprawie Mazowiecki WIIH prawidłowo nie uwzględnił tej okoliczności.

Natomiast słusznym jest zarzut pominięcia przez organ pierwszej instancji przekazanej przez stronę informacji o wielkości przychodu, tj. informacji, którą należało uwzględnić przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK, dokonał ponownego przeanalizowania sprawy, biorąc pod uwagę wszystkie przesłanki wymienione w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach. W zakresie przesłanki stopnia naruszenia Prezes UOKiK podzielił stanowisko organu pierwszej instancji uznając przedmiotowe naruszenie za istotne, ponieważ konsument został pozbawiony informacji jakiej ilości potrawy dotyczy cena, a tym samym prawa do odczytania tej ceny w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości. Podobnie, w przypadku przesłanki dotychczasowej działalności, organ pierwszej instancji prawidłowo stwierdził, iż jest to pierwsze naruszenie przedsiębiorcy. Z kolei w wypadku przesłanki wielkości obrotów i przychodu, w ocenie Prezesa UOKiK, informacje podane przez Stronę nie wskazują, by wysokość wymierzonej kary przekraczała jej możliwości finansowe.

Prezes UOKiK uznał, że wymierzona stronie kara w wysokości 700 zł jest proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby produkty dostępne w obrocie były opatrzone cenami w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości.

Prezes UOKiK stoi ponadto na stanowisku, że w przedmiotowej sprawie brak jest podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary. Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 kpa organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa. Jednakże analiza zgromadzonego materiału nie wskazuje, by w przedmiotowej sprawie zaistniała w/w przesłanka stanowiąca podstawę do odstąpienia od wymierzenia kary.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 k.p.a. w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2018 r. poz. 800, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193, z późn. zm.), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. poz. 2019 poz. 178).

*Z upoważnienia Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Łagodzińska
Zastępca Dyrektora Departamentu
Inspekcji Handlowej*

Otrzymują:

- 1.
2. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej w Warszawie
3. a/a